

Odamız Tarafından 25 Kasımda "Kadına Yönelik Şiddete Hayır" Etkinliği Gerçekleştirildi

25 Kasım 2006 tarihinde "Kadına Yönelik Şiddete Hayır" etkinliği üyelerimizin ve demokratik kitle örgütlerinin katılımıyla gerçekleşmiştir.

Neden 25 Kasım?

25 Kasım tarihinin Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü olarak kabul edilmesi, Dominik Cumhuriyetinde Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele eden Minerva, Maria Teresa ve Patria MİRABEL isimli 3 kız kardeşin 25 Kasım 1960 tarihinde katledilmelerine dayanır. MİRABEL kız kardeşlerin tecavüz edilerek öldürüldükleri gün olan 25 Kasım, Latin Amerikalı ve Karayipli kadınların şiddete ve cinsel tacize karşı yürüttükleri mücadelenin sembolü oldu ve kadınların şiddete karşı başlattıkları uluslararası mücadele günü haline geldi. 1981 yılında Bogoto'da toplanan 1. Latin Amerika ve Karayipler Feminist Kongresi, 25 Kasım'ı "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Gün" olarak ilan etti. 1999 yılında da Birleşmiş Milletler Kurulunda resmi gün olarak ilan edilmesi 1999 yılına kadar kadınların yaptığı etkinlikler ve mücadeleleri sonucunda olmuştur.

Dünyada ve ülkemizde yapılan istatistiklere bakacak olursak;

Şiddet nedeniyle ölen kadınlarımızın ölüm oranları diğer nedenlerden ölen kadınlarımızdan çok daha fazla.

Dünyada 130 milyon kız çocuğu ve kadın sünnet edilmekte ve bu sayı her geçen gün artmaya devam etmektedir.

Hala birçok ülkede kurbanıyla evlenen tecavüzcü ceza almadan hapisten kurtulmaktadır.

Dünyada her üç kadından biri hayatı boyunca genellikle kendi aile bireyleri tarafından dövülüyor, cinsel ilişkiye zorlanıyor ya da başka tacizlere uğruyor.

Kadınlar gelişmiş ya da gelişmemiş her ülkede din, etnik köken, sosyal sınıf ayırt edilmeksizin aile içi şiddete maruz kalıyor. Dünyada sadece 51 ülkede evlilik içi tecavüz suç sayılırken, halen 78 ülkede aile içi şiddete karşı yasa bulunmuyor.

Türkiye'de ise kadınların %88.2'si şiddet gördükleri ortamda yaşıyor, %68'i ise dayak yiyor. Yine Türkiye'de son 5 yılda töre ve namus cinayetleri nedeniyle 1230 kadın ve çocuk hayatını kaybetmiş ve bu sayı her geçen gün artmaya devam ederek kanayan yaramız haline gelmiştir.

Sonuç olarak bizler ne yapabiliriz?

1. Bizler TMMOB Jeoloji Mühendisi kadınları olarak şiddet mağduru kadınların korunması ve rehabilitasyonu için hükümet ve belediyelerin sorumluluklarını içeren 5393 sayılı yasanın "Büyükşehir belediyeleri ile nüfusu 50 000'i geçen belediyeler kadın ve çocuklar için koruma evleri açar" maddesinin uygulanması için baskı unsuru oluşturmalıyız.

2. Bugüne kadar açılmış olan bağımsız kadın sığınaklarının, sığınak açma girişimlerinin ve kadın danışma merkezlerinin yerel yönetimler ve idari birimler tarafından desteklenmesini sağlamalıyız.

3. Anayasa'nın 10. maddesi, İş Kanunu'nun 5. maddesi, CEDAW'ın (Birleşmiş Milletler Kadına Yönelik Her Türlü Ayrımcılığın Ortadan Kaldırılması Sözleşmesi) 11. maddesi ve diğer maddeleri, Avrupa Birliği (AB) mevzuatı, Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO) belgelerinde, 2004 yılında da ayrımcılığın önlenmesi amacıyla TCK yasınının 122. maddesinde de ayırım yapılması halinde hapis cezası öngörülmüştür. Fakat buna rağmen bu maddeleri uygulamayanları teşhir ederek, hukuken de takipçisi olmalıyız.

4. Sosyal güvencesi olmayan kadınların sağlık hizmetlerinden ücretsiz yararlanabilmelerini sağlamak amacıyla Tabip Odalarıyla ortak çalışmalar yaparak, birlikte mücadele etmeliyiz.

5. Tüm emniyet ve jandarma birimlerinde, hastanelerde cinsiyete dayalı şiddet olayları rapor edilmeli ve bu bilgilerde meslek örgütleri ve sivil toplum örgütlerine açık olmalıdır.

6. Üike çapında şiddete uğrayan kadınların ulaşabilecekleri telefon numaralarının tüm medya yayınlarında sık sık tekrar edilerek kadınlara ulaştırılmasını sağlamalıyız.

7. Ev işlerinin toplumsallaşması, gündüz bakımevlerinin, kreşlerin çoğaltılması ve açık olanlarında kapatılmaması için mücadele etmeli ve ortak projeler üretmeliyiz.

8. Kadının kendini tanıması, güvenmesi, anayasal haklarını bilmesi amacıyla eğitim çalışmaları yapmalıyız.

9. TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası kadınları olarak erkek arkadaşlarımıza diyoruz ki; eğer bizler emperyalizme, sömürgeciliğe, ırkçılığa, sınıf ayrımcılığına birlikte karşı çıkıyorsak, ataerkil düşünce yapısına karşı da birlikte mücadele etmeliyiz.

